

vil han se, at det ikke er lavet som saa mange andre Overslag, idet der netop foreligger Detailpriser for hver enkelt Bygnings-Bedkommende, jeg tror i en 20—30 Bilag. Jeg tror derfor, at der har været Lejlighed til at gøre sig bekendt med dem, en Lejlighed, som jeg har benyttet, og som har givet mig den Underretning, at selv om de civile Ministre forstaa at bygge meget dyrt gaa ogsaa de militære Ministre ud paa heller ikke at gøre det billigt. Det betyder intet, siger de, at Overslaget er stort, saa holde vi Licitation og tage det laveste Bud, og saa sparer Staten Penge. Nej, om Forlæbelse, det har ikke været Skik og Brug. Over for det kunde man nok sige, at Staten har haft for Skik, at spares der lidt paa et Punkt, har man godt vist at saa det benyttet paa et andet, der bliver aldrig noget til overs. Selv om et Hus kunde bygges billigere end beregnet efter Overslaget, tvivler jeg ikke om, at der nok skulde findes en eller anden Plads til det opsparede Beløb. Jeg kunde ønske, at se det Overslag over en Bygning, som Staten byggede, hvor ikke selve Bygningsregnskabet oversteg Overslaget. Den højtærede Minister er bange for, at der skal blive bygget billigt og slet. Maa jeg sige et Par Ord herom. I sin Almindelighed giver jeg den højtærede Minister Ret; men med Kasernebygninger forholder det sig lidt anderledes end med andre Bygninger. For saa vidt vi bygge et Museum eller en anden monumental Bygning, gælder det at bygge saa solidt, at det kan staa i en meget lang Aarstætte; men naar vi bygge Kaserne vilde jeg ønske, vi kunde blive enige om ikke at bygge den stærkere eller sværere, end at de kunne være udgjorte om c. 100 Aar. Naar den Tid er gaaet, kunne vi nemlig stole paa, at hvis vi overhovedet til den Tid have Militærvesen her i Landet, skal der nok komme Indbendinger mod Kaserne om, at de ikke due og ikke passe til Tidens Fordringer. Det, den højtærede Minister sagde om Bygningen, gælder om civile Bygninger, men det gælder virkelig ikke med Hensyn til militære Bygninger, særlig ikke med Hensyn til Kaserne. Det gælder om at bygge Kaserne saaledes, at de passe ind i Nutidens Fordringer, men man kan ikke gøre Regning paa, at vore Efterkommere om hundrede Aar ogsaa ville finde dem tjenlige efter Datidens Fordringer. Vi maa derfor se at bygge de militære Bygninger overhovedet saa billigt som muligt, medens de dog skulle kunne gøre Tjildest for det Formaal, de ere bestemte for. Videre skal jeg ikke opholde mig dermed. Den højtærede Minister har jo

sanctioneret Udvalgets Udtalelser og Lovet at bygge Kaserne paa Grundlag ikke alene af Loven, men ogsaa af den Betænkning, som er afgiven af Udvalget, og jeg tudstillter derfor Ændringsforslaget til Vedtagelse.

Krigsministeren (Bahnsen): Jeg skal ikke forlænge Diskussionen meget, men jeg vil dog med Hensyn til Redaktionen af Ændringsforslaget sige, at det var ganske vist ikke af nogen sproglig Besjmitisme, at jeg sagde det, jeg sagde; det var blot et Udtryk for, at jeg troede, den ærede Ordfører maaste ogsaa delte min Anskuelse om, at et saadant Lovforslag bør helst være saa korrekt affattet som muligt, og det Ændringsforslag, jeg antydede, er virkelig forreftere end det andet. Et Kaserneetablissement for Ingeniørregimentet er een Ting, og et Kaserneetablissement til Ingeniørrekruitstyrken er noget andet; det er der ikke Spor af Tvivl om. Men jeg indrømmer, at efter den Diskussion, der har fundet Sted her, kan en saadan Misforstaaelse ikke finde Sted. Jeg tror altsaa ikke, det kan have fremtidig Betydning, men vil fastholde, at det er ikke rigtig korrekt. Der burde staa „Ingeniørregimentets Rekruitstyrke“, det, der afsløses ved dette Forslag, er Rekruitetablissementet ude paa Kastellet med Rekruitetablissementet ude ved Strandvejen. Det ærede Medlem talte dernæst om, at han ikke forstod dette med Detailpriserne, at det var Licitationerne, der bestemte det; han havde aldrig set, at der var blevet noget tilovers ved militære Bygninger. Jeg skal med Fornøjelse vise det ærede Medlem adskillige Regnskaber, hvor i Virkeligheden ret betydelige Restsummer ere komne ind fra militære Bygninger, fordi Licitationerne have været billigere end i Overslaget beregnet. At de i mange Tilfælde, hvor det har været Smaasummer, det drejede sig om, ere blevne benyttede til Supplementer i en eller anden Retning, det vil jeg indrømme, men det er lige saa sikkert, at vi have saadanne Regnskaber, hvor man har sagt: Dette Beløb er sparet, det skal gaa ind i Statskassen, det have vi for saa vidt ingen Ret til at bruge. Jeg fastholder altsaa virkelig, at det er Licitationerne, der ere det bestemende, og den ærede Ordfører vil dog vel ikke have, at vi skulle undlade Licitationerne. Jeg troede netop, at der var stærk Stemning for Licitationer i saa almindeligt Omfang som muligt. Ingeniørkorpset har tidligere haft bundne Licitationer indet for et mindre Antal Mestres, men vi ere netop gaaede over til almindelige Licitationer for at saa liciteret saa billigt som muligt, og det er i Virkeligheden der, Priserne